

Évközi 31. vasárnap „Tanítónk Jézus”

Egyszer, nem is olyan régen a British Airways London-Johannesburg közötti járatán történt. Egy ötvenes fehér asszony egy fekete utas mellett ült. Láthatóan nagyon zaklatott állapotban volt, amikor hívta a légikisasszonyt, aki megkérdezte:

- Mi a probléma, asszonyom?

A fehér nő ingerülten mondta:

- Talán nem látja? Egy fekete mellé ültetett engem. Nem bírom elviselni, hogy egy ilyen gusztustalan lény mellett kelljen ülnöm. Adjon nekem egy másik ülést! Kérem!

A légikisasszony nyugtatta a felbőszült utast.

- Nyugodjon meg, a gépen majdnem minden ülés foglalt. Megnézem, hogy van-e még szabad hely. A légikisasszony elment, majd néhány perccel később visszajött.

- Asszonyom, mint ahogy gondoltam, nincs több üres helyünk a turista osztályon. Beszéltem a parancsnokkal, ő megerősítette, hogy itt nincs több hely. Van azonban egy hely az I.o. Mielőtt az asszony bármilyen megjegyzést tehetett volna, a légikisasszony folytatta.

- A mi légitársaságunknál egyáltalán nem szokás, hogy egy turista osztályon ülő utasnak engedélyezzék, hogy átüljön az első osztályra, de figyelembe véve a körülményeket, a parancsnok úgy találta, hogy valóban botrányos arra kényszeríteni valakit, hogy egy ilyen visszataszító ember mellett üljön.

Azzal a légikisasszony a feketéhez fordul:

- Nos, kérem Uram, ha úgy kívánja, vegye a kézipoggyászát, mivel az első osztályon a szabad hely Önre vár.

Aki önmagát magasztalja, azt megalázzák, és aki önmagát megalázza, azt felmagasztalják.”

A kisgyerek dicsekvése;

A felnőtt ember gondolkodása;

Valamikor Jézus korában élt egy félénk, csendes, visszafogott lány, aki ott volt a Kálvárián. A

Feltámadást teljes bizonyossággal, rögtön elfogadta, nem kellett látnia Jézust, sem bizonyítani nem

kellett neki semmit. Olyan merészséggel hitte, amelynek azelőtt sohasem volt a birtokában, útra kelt,

hogy Jézus szavait hirdesse. Nem félt többé. Prédikált városokban, falvakban. Egy nap odament

hozzá egy ember; akit mélységesen meghatott tanúságtétele, és azt kérdezte tőle:

- Mondd, mi a bátorságod titka?

- Az alázat. Így tanította a Mester

Az ember elgondolkodott, majd azt kérdezte:

- És mire jó az alázat?

- Arra, hogy legelőször azt mondd: Szeretlek.

Tanítónk Jézus

Rosszat teszek, Isten megbüntet? Isten megbocsát, mert irgalmas és szeret?

Kétségbeesés nélküli élet. Ha magunkban maradunk, tudatosíthatjuk azt, hogy egymást csak nagyobb figyelem árán érhetjük el. „Azért tehát, szerelmetes fiam, én szívemnek édessége, jövődő sarjak reménysége, kérlek, parancsolom, hogy mindenütt és mindenben malasztól gyámolítatva nemcsak atyádfiaihoz és rokonaidhoz, avagy fő emberekhez vagy vezérekhez, vagy szomszédokhoz és lakosokhoz légy kegyelmes, hanemha az idegenekhez is és mindenekhez, kik te hozzád jönnek. Mert a kegyességnek míve téged mindeneknél nagyobb boldogságra vezet.”

„Egyszer régen, még gyermekként vasárnapi játék közben elszakadt a nadrágom. Szigorú paptanárom a szobájába hívott; büntetéstől félttem, alig mertem bemenni. Annál nagyobb volt a meglepetésem, amikor tűt és cérnát vett elő, és elkezdte megfoltozni a szakadást. Először megdöbbsentem azon, hogy közösséget vállal egy gyerekkel és cinkosaként leplezi azt, amit büntetni kellene. Másrészt azon tűnődtem, nem jut-e a pokolra, mivel vasárnap tilos varrni! Ma már tudom,

hogy nem kell féltennem; azóta, ha szentekről, földi angyalokról hallok, mindig tűvel, cérnával és foltozófával képelem el őket.” (Kosztolányi Dezső)

Zakál Zotya és Kiss Zolika példája! Jézus fenntartás nélkül bízik benned!